

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

CZWARTY DZIEŃ

EGZAMINU ADWOKACKIEGO

18 MARCA 2016 r.

CZEŚĆ CZWARTA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa administracyjnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa administracyjnego zawarte jest na 20 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

INFORMACJA DLA ZDAJĄCEGO

1. Po zapoznaniu się z treścią zadania - opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy administracyjnej - jako należycie umocowany pełnomocnik Juliusza Niezaradnego adwokat Jan Sprawiedliwy, prowadzący kancelarię adwokacką w Białymstoku przy ul. Lipowej 11, lok. 6, proszę przygotować skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do wniesienia skargi, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.
2. Należy założyć, że na dokumentach dołączonych do zadania znajdują się właściwe podpisy.
3. Treść przywołanych w uzasadnieniu decyzji przepisów prawnych jest zgodna z ich rzeczywistym brzmieniem.
4. W przypadku rozwiązania zadania poprzez przygotowanie skargi, należy założyć, że adwokat dysponuje właściwym pełnomocnictwem.
5. W przypadku przygotowania skargi należy przyjąć, że właściwym sądem jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku, 15-950 Białystok, ul. Henryka Sienkiewicza 64.
6. Pod przygotowaną skargą albo opinią należy wpisać imię i nazwisko osoby, która – zgodnie z treścią zadania – powinna złożyć podpis pod tym pismem.
7. Data pracy zawierającej rozwiązanie zadania powinna wynikać z opracowanych na potrzeby egzaminu akt sprawy administracyjnej.

Uwaga:

Do zadania dołączono wyciąg z przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.) oraz wyciąg z przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 sierpnia 2012 r. w sprawie domów pomocy społecznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 964).

USTAWA
z dnia 12 marca 2004 r.
o pomocy społecznej
(Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.)

- WYCIĄG -

DZIAŁ I
PRZEPISY OGÓLNE

Rozdział 1

Zasady ogólne i zakres podmiotowy ustawy

Art. 2. 1. Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.

2. Pomoc społeczną organizują organy administracji rządowej i samorządowej, współpracując w tym zakresie, na zasadzie partnerstwa, z organizacjami społecznymi i pozarządowymi, Kościołem Katolickim, innymi kościołami, związkami wyznaniowymi oraz osobami fizycznymi i prawnymi.

Art. 3. 1. Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka.

2. Zadaniem pomocy społecznej jest zapobieganie sytuacjom, o których mowa w art. 2 ust. 1, przez podejmowanie działań zmierzających do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin oraz ich integracji ze środowiskiem.

3. Rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy.

4. Potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej.

Art. 6. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

8) osoba bezdomna - osobę niezamieszkujejącą w lokalu mieszkalnym w rozumieniu przepisów o ochronie praw lokatorów i mieszkaniowym zasobie gminy i niezameldowaną na pobyt stały, w rozumieniu przepisów o ewidencji ludności, a także osobę niezamieszkujejącą w lokalu mieszkalnym i zameldowaną na pobyt stały w lokalu, w którym nie ma możliwości zamieszkania;

Art. 7. Pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom w szczególności z powodu:

- 1) ubóstwa;
- 2) sieroctwa;
- 3) bezdomności;
- 4) bezrobocia;
- 5) niepełnosprawności;
- 6) długotrwałej lub ciężkiej choroby;
- 7) przemocy w rodzinie;
- 7a) potrzeby ochrony ofiar handlu ludźmi;
- 8) potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności;
- 9) bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych;
- 10) (uchylony)
- 11) trudności w integracji cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 12) trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego;
- 13) alkoholizmu lub narkomanii;
- 14) zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej;
- 15) klęski żywiołowej lub ekologicznej.

Art. 14. W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

DZIAŁ II
ŚWIADCZENIA Z POMOCY SPOŁECZNEJ
Rozdział 2
Domy pomocy społecznej

Art. 54. 1. Osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej.

2. Osobę, o której mowa w ust. 1, kieruje się do domu pomocy społecznej odpowiedniego typu, zlokalizowanego jak najbliżej miejsca zamieszkania osoby kierowanej, z zastrzeżeniem ust. 2a, chyba że okoliczności sprawy wskazują inaczej, po uzyskaniu zgody tej osoby lub jej przedstawiciela ustawowego na umieszczenie w domu pomocy społecznej.

2a. W przypadku gdy przewidywany termin oczekiwania na umieszczenie w domu pomocy społecznej danego typu zlokalizowanym najbliżej miejsca zamieszkania osoby kierowanej wynosi ponad 3 miesiące, osobę, o której mowa w ust. 1, kieruje się na jej wniosek do domu pomocy społecznej tego samego typu zlokalizowanego jak najbliżej miejsca zamieszkania osoby kierowanej, w którym przewidywany termin oczekiwania na umieszczenie jest krótszy niż 3 miesiące.

3. Osoba wymagająca wzmożonej opieki medycznej kierowana jest na podstawie art. 33a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.) do zakładu opiekuńczo-leczniczego lub pielęgnacyjno-opiekuńczego.

4. W przypadku gdy osoba bezwzględnie wymagająca pomocy lub jej przedstawiciel ustawowy nie wyrażają zgody na umieszczenie w domu pomocy społecznej lub po umieszczeniu wycofują swoją zgodę, ośrodek pomocy społecznej lub dom pomocy społecznej są obowiązane do zawiadomienia o tym właściwego sądu, a jeżeli osoba taka nie ma przedstawiciela ustawowego lub opiekuna - prokuratora.

Art. 55. 1. Dom pomocy społecznej świadczy usługi bytowe, opiekuńcze, wspomagające i edukacyjne na poziomie obowiązującego standardu, w zakresie i formach wynikających z indywidualnych potrzeb osób w nim przebywających, zwanych dalej "mieszkańcami domu".

2. Organizacja domu pomocy społecznej, zakres i poziom usług świadczonych przez dom uwzględnia w szczególności wolność, intymność, godność i poczucie bezpieczeństwa mieszkańców domu oraz stopień ich fizycznej i psychicznej sprawności.

3. Dom pomocy społecznej może również świadczyć usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze dla osób w nim niezamieszkujących.

Art. 56. Domy pomocy społecznej, w zależności od tego, dla kogo są przeznaczone, dzielą się na następujące typy domów, dla:

- 1) osób w podeszłym wieku;
- 2) osób przewlekle somatycznie chorych;
- 3) osób przewlekle psychicznie chorych;
- 4) dorosłych niepełnosprawnych intelektualnie;
- 5) dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie;
- 6) osób niepełnosprawnych fizycznie;
- 7) osób uzależnionych od alkoholu.

Art. 59. 1. Decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej i decyzję ustalającą opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej.

2. Decyzję o umieszczeniu w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy prowadzącej dom pomocy społecznej lub starosta powiatu prowadzącego dom pomocy społecznej. W przypadku regionalnych domów pomocy społecznej decyzję wydaje marszałek województwa, z zastrzeżeniem ust. 5.

3. W razie niemożności umieszczenia w domu pomocy społecznej z powodu braku wolnych miejsc, powiadamia się osobę o wpisaniu na listę oczekujących oraz o przewidywanym terminie oczekiwania na umieszczenie w domu pomocy społecznej.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się do domów pomocy społecznej prowadzonych na zlecenie organów jednostek samorządu terytorialnego.

5. W przypadku regionalnego domu pomocy społecznej finansowanego z dochodów własnych samorządu województwa decyzję o skierowaniu wydaje organ gminy, a decyzję o umieszczeniu i opłacie za pobyt wydaje marszałek województwa na podstawie art. 61 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, przy czym art. 64 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku regionalnego domu pomocy społecznej, o którym mowa w art. 56 pkt 7, decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej i decyzję ustalającą opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy

właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej. Decyzję o umieszczeniu w regionalnym domu pomocy społecznej wydaje marszałek województwa.

7. Decyzję o skierowaniu oraz o umieszczeniu w domu pomocy społecznej, o którym mowa w art. 56 pkt 7, wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 12 miesięcy, z możliwością przedłużenia do 18 miesięcy w uzasadnionych przypadkach.

Rozdział 7

Postępowanie w sprawie świadczeń z pomocy społecznej

Art. 100. 1. W postępowaniu w sprawie świadczeń z pomocy społecznej należy kierować się przede wszystkim dobrem osób korzystających z pomocy społecznej i ochroną ich dóbr osobistych. W szczególności nie należy podawać do wiadomości publicznej nazwisk osób korzystających z pomocy społecznej oraz rodzaju i zakresu przyznanego świadczenia.

2. W zakresie niezbędnym do przyznawania i udzielania świadczeń z pomocy społecznej można przetwarzać dane osób ubiegających się i korzystających z tych świadczeń dotyczące: pochodzenia etnicznego, stanu zdrowia, nałogów, skazań, orzeczeń o ukaraniu, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

Art. 101. 1. Właściwość miejscową gminy ustala się według miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenie.

2. W przypadku osoby bezdomnej właściwą miejscowo jest gmina ostatniego miejsca zameldowania tej osoby na pobyt stały.

3. W przypadkach szczególnie uzasadnionych sytuacją osobistą osoby ubiegającej się o świadczenie, w sprawach niecierpiących zwłoki oraz w sprawach cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany, i cudzoziemców, o których mowa w art. 5a, właściwa miejscowo jest gmina miejsca pobytu osoby ubiegającej się o świadczenie.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, można przyznać świadczenia wymienione w art. 37-42 i 47-50.

5. Do przyznawania świadczeń w miejscu pobytu nie stosuje się kwot kryteriów dochodowych podwyższonych zgodnie z art. 8 ust. 2.

6. Dla mieszkańca domu właściwa jest gmina, która skierowała go do domu pomocy społecznej.

7. Gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania albo na ostatnie miejsce zameldowania na pobyt stały jest obowiązana do zwrotu wydatków gminie, która przyznała świadczenia w miejscu pobytu.

Art. 102. 1. Świadczenia z pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego.

2. Pomoc społeczna może być udzielana z urzędu.

Art. 103. 1. Kierownik ośrodka pomocy społecznej i kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie może, w drodze umowy, ustalić z małżonkiem, zstępnymi lub wstępnymi wysokość świadczonej przez nich pomocy na rzecz osoby ubiegającej się o przyznanie świadczenia. W tym przypadku nie stosuje się art. 96 ust. 1 pkt 3.

2. Kierownik ośrodka pomocy społecznej ustala w drodze umowy z małżonkiem, zstępnymi przed wstępnymi mieszkańca domu wysokość wnoszonej przez nich opłaty za pobyt tego mieszkańca w domu pomocy społecznej, biorąc pod uwagę wysokość dochodów i możliwości, przy czym opłata ta nie powinna być zwiększana w przypadku gdy jedna z osób jest zwalniana z odpłatności z mocy prawa lub z powodów, o których mowa w art. 64.

Art. 104. 1. Należności z tytułu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej, z tytułu opłat określonych przepisami ustawy oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. W przypadku posiadania uprawnień do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej kwoty nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych podlegają potrąceniu z bieżących wypłat.

3. Wysokość należności, o których mowa w ust. 1, podlegających zwrotowi oraz terminy ich zwrotu ustala się w drodze decyzji administracyjnej.

4. W przypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie, z tytułu opłat określonych w ustawie oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielanej pomocy, właściwy organ, który wydał decyzję w sprawie zwrotu należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej, może odstąpić od żądania takiego zwrotu, umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty.

5. Należności, o których mowa w ust. 1, ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja ustalająca te należności stała się ostateczna.

6. Bieg przedawnienia przerywa odroczenie terminu płatności należności lub rozłożenie spłaty należności na raty. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu ustalonym jako ostatni dzień spłaty odroczonej należności lub po dniu ustalonym jako ostatni dzień spłaty ostatniej raty należności.

7. Nie wydaje się decyzji o zwrocie nienależnie pobranych świadczeń, jeżeli od terminu ich pobrania upłynęło więcej niż 10 lat.

8. Należności, o których mowa w ust. 1, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy odpowiednio gminy, powiatu lub samorządu województwa.

Art. 105. 1. Jednostki sektora finansów publicznych, w tym sądy, Policja, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i organy administracji publicznej, a także kuratorzy sądowi, pracodawcy, podmioty wykonujące działalność leczniczą, przedszkola, szkoły, placówki, poradnie i ośrodki, o których mowa w art. 2 pkt 1-7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), szkoły wyższe, organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 tej ustawy są obowiązani niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku kierownika ośrodka pomocy społecznej lub pracownika socjalnego udostępnić informacje, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej, dla ustalenia wysokości odpłatności za świadczenia z pomocy społecznej lub dla weryfikacji uprawnień do świadczeń z pomocy społecznej, wysokości tych świadczeń lub odpłatności za te świadczenia.

2. Udostępnienie informacji gromadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej odbywa się na zasadach określonych w art. 4 ust. 6 i art. 33 ust. 6-9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149).

Art. 106. 1. Przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej.

2. Udzielenie świadczeń w postaci interwencji kryzysowej, pracy socjalnej, poradnictwa, uczestnictwa w zajęciach klubu samopomocy, klubu samopomocy dla osób z zaburzeniami psychicznymi, schronienia w formie ogrzewalni i noclegowni, sprawienia pogrzebu, a także przyznanie biletu kredytowanego nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

3. Świadczenia pieniężne z pomocy społecznej przyznaje się i wypłaca za okres miesiąca kalendarzowego, począwszy od miesiąca, w którym został złożony wniosek wraz z wymaganą dokumentacją. W przypadku gdy uprawnienie do świadczenia nie obejmuje pełnego miesiąca, świadczenie przyznaje się za niepełny miesiąc, a kwotę świadczenia ustala się, dzieląc pełne kwoty przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni objętych świadczeniem.

3a. Zmiana dochodu osoby samotnie gospodarującej lub rodziny w okresie pobierania świadczenia pieniężnego nie wpływa na wysokość świadczenia pieniężnego, jeżeli kwota zmiany nie przekroczyła 10% odpowiednio kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej lub kryterium dochodowego na osobę w rodzinie.

3b. Zmiana dochodu osoby samotnie gospodarującej lub rodziny w okresie ponoszenia odpłatności za świadczenie niepieniężne nie wpływa na wysokość tej odpłatności, jeżeli kwota zmiany nie przekroczyła 10% odpowiednio kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej lub kryterium dochodowego na osobę w rodzinie.

3c. (uchylony)

4. Decyzję administracyjną o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia, z wyjątkiem decyzji o odmowie przyznania biletu kredytowanego oraz decyzji w sprawach cudzoziemców, o których mowa w art. 5a, wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego.

5. Decyzję administracyjną zmienia się lub uchyla na niekorzyść strony bez jej zgody w przypadku zmiany przepisów prawa, zmiany sytuacji dochodowej lub osobistej strony, pobrania nienależnego świadczenia, a także można zmienić lub uchylić decyzję, jeżeli wystąpiły przesłanki, o których mowa w art. 11, art. 12 i art. 107 ust. 5. Zmiana decyzji administracyjnej na korzyść strony nie wymaga jej zgody.

6. Odwołanie od decyzji w sprawie świadczeń z pomocy społecznej może złożyć inna osoba za zgodą osoby ubiegającej się o świadczenie.

Art. 106a. 1. Jeżeli osoba uprawniona nie podejmuje świadczeń pieniężnych przez dwa kolejne miesiące kalendarzowe, wstrzymuje się wypłatę tych świadczeń oraz wszczyna postępowanie wyjaśniające w celu sprawdzenia przyczyn nieodbierania świadczeń.

2. W przypadku udzielenia przez osobę niepodejmującą świadczeń pieniężnych wyjaśnień dotyczących przyczyny nieodbierania świadczeń wypłaca się jej świadczenia za okres wstrzymania wypłaty świadczeń, jeżeli osoba spełnia warunki określone w ustawie.

3. W przypadku gdy z osobą, o której mowa w ust. 1, nie można przeprowadzić rodzinnego wywiadu środowiskowego i mimo prawidłowo dostarczonego wezwania do stawienia się w ośrodku pomocy społecznej celem

złożenia wyjaśnień osoba nie stawiała się w wyznaczonym terminie, stwierdza się, w drodze decyzji administracyjnej, wygaśnięcie decyzji przyznającej świadczenie.

Art. 107. 1. Rodzinny wywiad środowiskowy przeprowadza się u osób i rodzin korzystających lub ubiegających się o świadczenia z pomocy społecznej w celu ustalenia ich sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej oraz u osób, o których mowa w art. 103.

2. (uchylony)

3. Rodzinny wywiad środowiskowy przeprowadza pracownik socjalny, również na potrzeby jednostki organizacyjnej pomocy społecznej z terenu innej gminy.

3a. Przy przeprowadzaniu rodzinnego wywiadu środowiskowego oraz świadczeniu pracy socjalnej w środowisku może uczestniczyć drugi pracownik socjalny. Rodzinny wywiad środowiskowy oraz świadczenie pracy socjalnej w środowisku może się odbywać w asyście funkcjonariusza Policji.

3b. Kierownik ośrodka pomocy społecznej, na wniosek pracownika socjalnego ośrodka pomocy społecznej lub z własnej inicjatywy, może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta Policji o asystę w trakcie przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego lub świadczenia pracy socjalnej w środowisku. Właściwy miejscowo komendant Policji jest obowiązany do zapewnienia pracownikowi socjalnemu asysty Policji przy przeprowadzaniu rodzinnego wywiadu środowiskowego lub świadczeniu pracy socjalnej w środowisku.

4. W przypadku ubiegania się o przyznanie świadczenia z pomocy społecznej po raz kolejny, a także gdy nastąpiła zmiana danych zawartych w wywiadzie, sporządza się aktualizację wywiadu. W przypadku osób korzystających ze stałych form pomocy aktualizację sporządza się nie rzadziej niż co 6 miesięcy, mimo braku zmiany danych.

4a. Niewyrażenie zgody na przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego przez osoby lub rodziny ubiegające się o świadczenia z pomocy społecznej lub na jego aktualizację przez osoby lub rodziny korzystające ze świadczeń z pomocy społecznej stanowi podstawę do odmowy przyznania świadczenia, uchylenia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.

5. Pracownik socjalny przeprowadzający rodzinny wywiad środowiskowy może domagać się od osoby lub rodziny ubiegającej się o pomoc złożenia oświadczenia o dochodach i stanie majątkowym. Odmowa złożenia oświadczenia jest podstawą wydania decyzji o odmowie przyznania świadczenia.

5a. (uchylony)

5b. Sytuację osobistą, rodzinną, dochodową i majątkową osoby lub rodziny ustala się na podstawie następujących dokumentów:

- 1) dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 2) skróconego odpisu aktu urodzenia dziecka lub książeczki zdrowia dziecka;
- 3) dokumentów określających status cudzoziemca w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) decyzji właściwego organu w sprawie renty, emerytury, świadczenia przedemerytalnego lub zasiłku przedemerytalnego, emerytury pomostowej, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, uposażenia w stanie spoczynku, renty strukturalnej oraz renty socjalnej;
- 5) orzeczenia komisji do spraw inwalidztwa i zatrudnienia wydanego przed dniem 1 września 1997 r., orzeczenia lekarza orzecznika o niezdolności do pracy, niezdolności do samodzielnej egzystencji, orzeczenia komisji lekarskiej;
- 6) orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności;
- 7) zaświadczenia albo oświadczenia o wysokości wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia, zawierającego informacje o wysokości potrąconej zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, składki na ubezpieczenie zdrowotne, składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz składki na ubezpieczenie chorobowe;
- 8) zaświadczenia albo oświadczenia o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło albo w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub spółdzielni kółek rolniczych (usług rolniczych), zawierającego informacje o potrąconej zaliczce na podatek dochodowy od osób fizycznych, składki na ubezpieczenie zdrowotne, składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz składki na ubezpieczenie chorobowe;
- 9) zaświadczenia albo oświadczenia o okresie zatrudnienia, w tym o okresach, za które były opłacane składki na ubezpieczenia społeczne, oraz o okresach nieskładkowych;
- 10) dowodu otrzymania renty, emerytury, zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, emerytury pomostowej, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, uposażenia w stanie spoczynku, renty strukturalnej oraz renty socjalnej;
- 11) zaświadczenia urzędu gminy albo oświadczenia o powierzchni gospodarstwa rolnego w hektarach przeliczeniowych;

- 12) zaświadczenia albo oświadczenia o kontynuowaniu nauki w gimnazjum, szkole ponadgimnazjalnej, szkole ponadpodstawowej lub szkole wyższej;
- 13) decyzji starosty o uznaniu lub odmowie uznania za osobę bezrobotną, utracie statusu osoby bezrobotnej, o przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu, wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych, świadczenia szkoleniowego, stypendium, dodatku aktywizacyjnego albo oświadczenia o pozostawaniu w ewidencji bezrobotnych lub poszukujących pracy;
- 14) decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o ustaleniu kapitału początkowego;
- 15) zaświadczenia albo oświadczenia o zobowiązaniu do opłacania składki na ubezpieczenie społeczne rolników;
- 15a) dowodu opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne rolników;
- 15b) dowodu opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą;
- 16) zaświadczenia albo oświadczenia o zadeklarowanej podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą;
- 17) zaświadczenia, o których mowa w art. 8 ust. 7 i 8;
- 18) zaświadczenia albo oświadczenia o uzyskaniu dochodu, o którym mowa w art. 8 ust. 11 i 12;
- 19) decyzji organów przyznających świadczenia pieniężne;
- 20) oświadczenia o stanie majątkowym.

5c. Do oświadczeń, o których mowa w ust. 5b, przepis art. 57 ust. 3c stosuje się odpowiednio.

5d. W przypadku gdy okoliczności sprawy, mające wpływ na prawo do świadczeń, wymagają potwierdzenia innym oświadczeniem lub dokumentem niż wymienionym w ust. 5b, można domagać się takiego oświadczenia lub dokumentu.

6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego, uwzględniając miejsce i terminy jego przeprowadzania, wzór kwestionariusza wywiadu, uwzględniając w szczególności sytuacje, w których wypełnia się poszczególne części kwestionariusza wywiadu, wzór oświadczenia o stanie majątkowym oraz wzór legitymacji pracownika socjalnego, mając na uwadze rzetelność przeprowadzanego wywiadu środowiskowego.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹
z dnia 23 sierpnia 2012 r.
w sprawie domów pomocy społecznej
(Dz.U. 2012 r. poz. 964)
- WYCIĄG -

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób funkcjonowania określonych typów domów pomocy społecznej, zwanych dalej "domami", i obowiązujący standard podstawowych usług świadczonych przez domy;
- 2) wzór wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie domu;
- 3) tryb kierowania i przyjmowania osób ubiegających się o przyjęcie do domu.

§ 8. 1. Do domu kieruje się na podstawie:

- 1) pisemnego wniosku osoby ubiegającej się o skierowanie do domu, zwanej dalej "osobą ubiegającą się", złożonego do ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na jej miejsce zamieszkania lub pobytu w dniu jej kierowania; za zgodą osoby ubiegającej się lub jej przedstawiciela ustawowego wniosek może zgłosić inna osoba fizyczna lub prawna, a także powiatowe centrum pomocy rodzinie lub ośrodek pomocy społecznej;
 - 2) rodzinnego wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez pracownika socjalnego ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu osoby ubiegającej się w dniu jej kierowania, zawierającego w szczególności pisemne stwierdzenie braku możliwości zapewnienia usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania przez rodzinę i gminę.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dołącza się:
- 1) decyzję o przyznaniu osobie ubiegającej się zasiłku stałego oraz jej pisemną zgodę na ponoszenie opłaty za pobyt w domu;

- 2) decyzję organu emerytalno-rentowego ustalającego wysokość emerytury lub renty oraz pisemną zgodę na ponoszenie opłaty i na jej potrącanie przez właściwy organ emerytalno-rentowy ze świadczenia emerytalnego lub rentowego, zgodnie z odrębnymi przepisami;
 - 3) oświadczenia o wysokości dochodu osoby ubiegającej się, małżonka, zstępnych przed wstępnymi zobowiązanymi do ponoszenia opłaty, oświadczenie o wysokości dochodu osoby małoletniej, w przypadku gdy opłatę będzie ponosić przedstawiciel, ustawowy;
 - 4) zaświadczenie, o którym mowa w art. 22 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2012 r. poz. 400);
 - 5) pisemną zgodę osoby ubiegającej się lub przedstawiciela ustawowego na potrącanie z zasiłku stałego opłaty za pobyt w domu - w przypadku wyrażenia takiej zgody;
 - 6) pisemną zgodę ośrodka pomocy społecznej na potrącanie z zasiłku stałego osoby ubiegającej się opłaty za pobyt w domu - w przypadku skierowania do domu ponadgminnego.
3. W przypadku gdy do domu kieruje się osobę na podstawie orzeczenia sądu, wydanie decyzji o skierowaniu do domu nie wymaga przedłożenia dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2. Dokumenty te powinny zostać skompletowane w terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy od dnia wydania decyzji o skierowaniu do domu.
4. Dokumenty określone w ust. 1 i 2 kompletuje ośrodek pomocy społecznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Ośrodek ten wydaje decyzję o skierowaniu do domu, a w przypadku gdy osobę ubiegającą się kieruje się do domu o zasięgu ponadgminnym, dokumenty te ośrodek przekazuje do właściwego ze względu na siedzibę domu powiatowego centrum pomocy rodzinie.

§ 9. W nagłych wypadkach, wynikających ze zdarzeń losowych, skierowanie i umieszczenie osoby w domu może nastąpić poza kolejnością oraz bez przedłożenia dokumentów, o których mowa w § 8 ust. 1 i 2. Dokumenty te powinny zostać skompletowane przez ośrodek pomocy społecznej, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt 1, w terminie trzech miesięcy od dnia przyjęcia tej osoby do domu.

§ 10. Osoba ubiegająca się jest kierowana do domu na czas nieokreślony, chyba że wystąpi ona lub jej przedstawiciel ustawowy z wnioskiem o skierowanie do domu na czas określony.

§ 11. Przed przyjęciem osoby do domu pracownik socjalny tego domu ustala jej aktualną sytuację w miejscu zamieszkania lub pobytu, która stanowi podstawę indywidualnego planu wsparcia po przyjęciu tej osoby do domu.

§ 12. 1. Dyrektor domu zawiadamia pisemnie osobę ubiegającą się lub jej przedstawiciela ustawowego o terminie przyjęcia do domu.

2. Osobę, która przybyła do domu, przyjmuje dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.

3. Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona przeprowadza rozmowę z osobą przyjmowaną oraz z jej przedstawicielem ustawowym, podczas której ustala jej aktualną sytuację, odnotowuje zmiany zaistniałe w jej sytuacji od momentu złożenia wniosku oraz ustala wstępne warunki pobytu, a także informuje o zakresie świadczonych usług.

§ 13. O przyjęciu do domu osoby skierowanej dyrektor domu zawiadamia niezwłocznie organ lub podmiot prowadzący dom.

¹ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej - zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 248, poz. 1485).

Juliusz Niezaradny

przebywający czasowo na obserwacji psychiatrycznej
w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku
ul. Marii Skłodowskiej-Curie 24A
15-276 Białystok

Adnotacja MOPR w Białymstoku
Data wpływu pisma: 11 stycznia 2016 r.
sekret. Anna Nowak
(podpis)

Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie
w Białymstoku
ul. Malmeda 8
15-440 Białystok

Wniosek o skierowanie do domu pomocy społecznej

Zwracam się z uprzejmą prośbą o skierowanie mnie do domu pomocy społecznej. Mam 65 lat i jestem osobą samotną. Od wielu lat choruję na schizofrenię, posiadam orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Do czerwca 2015 r. mieszałem razem z matką w wynajmowanym mieszkaniu w Białymstoku przy ul. Czystej 10, gdzie byłem na stałe zameldowany. Po śmierci matki na początku czerwca 2015 r. wyprowadziłem się stamtąd i od tego czasu nie mam własnego mieszkania. Początkowo korzystałem z pomocy dawnych sąsiadów, którzy dawali mi drobne kwoty na jedzenie lub przyjmowali mnie na noc. Z czasem wpadłem jednak w złe towarzystwo i dawni sąsiedzi przestali mi pomagać. Stałem się osobą bezdomną. Kilka razy nocowałem w miejskiej noclegowni, ale z uwagi na wprowadzony tam zakaz spożywania alkoholu przestałem korzystać z tej pomocy. Latem śpię na ławkach w parku, a zimą szukam schronienia w kanałach ciepłowniczych lub w opuszczonych budynkach. W październiku 2015 r., w związku z nagłym spadkiem temperatury na zewnątrz, weszliśmy z kolegami do kilku domków na ogródkach działkowych i tam spędziliśmy kilka nocy dopóki nie zatrzymała nas policja. Przyznaję, że trochę tam narozrabialiśmy. W związku z tym wydarzeniem wszczęto wobec mnie sprawę karną, która ciągnie się już czwarty miesiąc. Na wniosek prokuratora zostałem umieszczony na obserwacji psychiatrycznej w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku, gdzie tymczasowo przebywam. Chcę otrzymać skierowanie do domu pomocy społecznej. Potrzebuję tej pomocy ze strony miasta Białegostoku. Spędziłem w tym mieście całe życie i chcę w nim dalej godnie żyć. Podkreślam, że jest to moja pierwsza prośba o jakąkolwiek pomoc od miasta. Liczę na pozytywne załatwienie mojej sprawy.

Juliusz Niezaradny
(podpis)

**Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie
w Białymstoku**

Adnotacja

W związku z pismem Juliusza Niezaradnego z dnia 8 stycznia 2016 r. (data wpływu: 11 stycznia 2016 r.), w którym wnosi o skierowanie go do domu pomocy społecznej, na podstawie akt sprawy karnej udostępnionych mi w Sądzie Rejonowym w Białymstoku ustaliłem, że wnioskodawca od dnia 24 grudnia 2015 r. przebywa na 8-tygodniowej obserwacji psychiatrycznej w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku (postanowienie Sądu Rejonowego w Białymstoku XV Wydział Karny z dnia 15 grudnia 2015 r. sygn. akt XV K 1234/15 o zarządzeniu obserwacji psychiatrycznej oraz postanowienie tego Sądu z dnia 12 stycznia 2016 r. o przedłużeniu obserwacji psychiatrycznej do dnia 18 lutego 2016 r.). Obserwacja ma charakter przymusowy, w związku z powyższym obecnie nie jest możliwe skierowanie wnioskodawcy do domu pomocy społecznej.

Białystok, 13 stycznia 2016 r.

Starszy specjalista
Zenon Pomocny
(podpis)

Białystok, dnia 13 stycznia 2016 r.

**Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie
w Białymstoku**
ul. Malmeda 8
15-440 Białystok

Znak pisma: 13/2016

Pan
Juliusz Niezaradny
przebywający czasowo na obserwacji psychiatrycznej
w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym
w Białymstoku
ul. Marii Skłodowskiej-Curie 24A
15-276 Białystok

Zawiadomienie

W związku ze złożonym przez Pana wnioskiem z dnia 8 stycznia 2016 r. (data wpływu: 11 stycznia 2016 r.) o skierowanie do domu pomocy społecznej informuję, że przed wydaniem decyzji w tej sprawie ma Pan prawo wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań - art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23).

Strona może zapoznać się z aktami sprawy osobiście lub przez ustanowionego w sprawie pełnomocnika w siedzibie Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Białymstoku ul. Malmeda 8 (pokój nr 2) od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pisma.

Z up. Prezydenta Miasta Białegostoku
Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie
w Białymstoku

mgr Jan Dobroduszny
(podpis)

Potwierdzam otrzymanie zawiadomienia
Białystok, dnia 15 stycznia 2016 r.
Juliusz Niezaradny
(podpis)

Prezydent Miasta Białegostoku

Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie
w Białymstoku
ul. Malmeda 8
15-440 Białystok

Pan Juliusz Niezaradny

przebywający czasowo na obserwacji psychiatrycznej
**w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym
w Białymstoku
ul. Marii Skłodowskiej-Curie 24A
15-276 Białystok**

DECYZJA nr 13/2016

Na podstawie art. 54 ust. 1 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), po rozpatrzeniu wniosku Juliusza Niezaradnego z dnia 8 stycznia 2016 r. (data wpływu: 11 stycznia 2016 r.) o skierowanie do domu pomocy społecznej

odmawiam skierowania Juliusza Niezaradnego do domu pomocy społecznej.

UZASADNIENIE

W dniu 11 stycznia 2016 r. do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Białymstoku wpłynęło pismo Juliusza Niezaradnego z dnia 8 stycznia 2016 r., w którym wniósł on o skierowanie go do domu pomocy społecznej. Wnoszący pismo wyjaśnił, że ma 65 lat i jest osobą samotną. Od wielu lat choruje na schizofrenię, posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Do czerwca 2015 r. mieszkał razem z matką w wynajmowanym mieszkaniu w Białymstoku przy ul. Czystej 10, gdzie był na stałe zameldowany. Po śmierci matki na początku czerwca 2015 r. wyprowadził się stamtąd i od tego czasu nie ma własnego mieszkania. Początkowo korzystał z pomocy dawnych sąsiadów, którzy dawali mu drobne kwoty na jedzenie lub przyjmowali go na noc. Z czasem – jak stwierdził – wpadł w złe towarzystwo i sąsiedzi przestali mu pomagać. Stał się osobą bezdomną. Wnioskodawca stwierdził, że kilka razy nocował w miejskiej noclegowni, ale z uwagi na wprowadzony tam zakaz spożywania alkoholu przestał korzystać z tej pomocy. Latem śpi na ławkach w parku, a zimą szuka schronienia w kanałach ciepłowniczych lub w opuszczonych budynkach. Dalej wnioskodawca wyjaśnił, że w październiku 2015 r., w związku z nagłym spadkiem temperatury na zewnątrz, wszedł z kolegami do kilku domków na ogródkach działkowych i tam

spędził kilka nocy dopóki nie zatrzymała ich policja. W związku z tym wydarzeniem wobec wnioskodawcy wszczęto sprawę karną. Na wniosek prokuratora wnioskodawca został umieszczony na obserwacji psychiatrycznej w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku, gdzie obecnie przebywa. W podsumowaniu wnioskodawca stwierdził, że potrzebuje pomocy ze strony miasta Białegostoku. Spędził w tym mieście całe życie i chce w tym mieście dalej godnie żyć. Podkreślił, że jest to jego pierwsza prośba o jakąkolwiek pomoc od miasta.

Okoliczność przebywania Juliusza Niezaradnego na obserwacji psychiatrycznej w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku została potwierdzona przez pracownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Białymstoku po zapoznaniu się z aktami sprawy karnej (postanowienie Sądu Rejonowego w Białymstoku XV Wydział Karny z dnia 15 grudnia 2015 r. sygn. akt XV K 1234/15 o zarządzeniu obserwacji psychiatrycznej oraz postanowienie tego Sądu z dnia 12 stycznia 2016 r. o przedłużeniu obserwacji psychiatrycznej do dnia 18 lutego 2016 r.). Na okoliczność zapoznania się z treścią ww. postanowień Sądu sporządzona została adnotacja dołączona do akt sprawy.

Rozpoznając negatywnie wniosek Juliusza Niezaradnego o umieszczenie go w domu pomocy społecznej należy wskazać, że pomoc społeczna w formie umieszczenia w domu pomocy społecznej może być przyznana osobie spełniającej warunki określone w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.). Przepis ten stanowi: „*Osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej*”. Zgodnie z art. 59 ust. 1 tej ustawy: „*Decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej i decyzję ustalającą opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej.*”

W okolicznościach faktycznych tej sprawy nie ma możliwości skierowania wnioskodawcy do domu pomocy społecznej, gdyż ubiegający się o to skierowanie przebywa na przymusowej obserwacji psychiatrycznej w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku, zarządzanej prawomocnym postanowieniem Sądu. Z tego względu nie mają znaczenia przywoływane przez wnioskodawcę okoliczności związane z jego stanem zdrowia, sytuacją rodzinną i majątkową. Decyzja administracyjna nie może uchylać skutków prawomocnego postanowienia Sądu. Ewentualna decyzja o skierowaniu Juliusza Niezaradnego do domu pomocy społecznej byłaby decyzją niewykonalną. Nie można jednocześnie przebywać na przymusowej obserwacji psychiatrycznej i być pensjonariuszem domu pomocy społecznej.

Po zakończeniu przymusowej obserwacji psychiatrycznej wnioskodawca będzie mógł wystąpić z nowym wnioskiem o skierowanie go do domu pomocy społecznej, który zostanie rozpatrzony z uwzględnieniem jego sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej.

Z tych powodów należało orzec jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku za pośrednictwem Prezydenta Miasta Białegostoku (Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Białymstoku, ul. Malmeda 8, 15-440 Białystok), w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

Z up. Prezydenta Miasta Białegostoku
Dyrektor
Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Białymstoku

mgr Jan Dobroduszny
(podpis)

Otrzymują:

1. Juliusz Niezaradny,
2. a/a.

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że decyzja została doręczona Juliuszowi Niezaradnemu w dniu 20 stycznia 2016 r.

Białystok, dnia 27 stycznia 2016 r.

Juliusz Niezaradny

przebywający czasowo na obserwacji psychiatrycznej
w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku
ul. Marii Skłodowskiej-Curie 24A
15-276 Białystok

Adnotacja MOPR w Białymstoku
Data wpływu pisma: 28 stycznia 2016 r.
sekret. Anna Nowak
(podpis)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

w Białymstoku

za pośrednictwem

Prezydenta Miasta Białegostoku

Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie

w Białymstoku

ul. Malmeda 8

15-440 Białystok

ODWOŁANIE

Składam odwołanie od decyzji nr 13/2016 z dnia 20 stycznia 2016 r., wydanej przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Białymstoku z upoważnienia Prezydenta Miasta Białegostoku.

Nie zgadzam się z treścią tej decyzji i uważam, że jest ona bardzo krzywdząca. Decyzja ta jest nielogiczna. Skoro organ nie kwestionuje tego, że od wielu lat choruję na schizofrenię i wymagam całodobowej opieki, to nie powinien odmawiać skierowania mnie do domu pomocy społecznej. Wolę przebywać w domu pomocy społecznej i tam być poddany obserwacji niż „gnić” w Szpitalu. Ponadto, wkrótce moja obserwacja psychiatryczna się skończy i będę potrzebował schronienia i opieki medycznej. Jestem osobą schorowaną i niezaradną, bez szans na znalezienie pracy i mieszkania. Z uwagi na swoją chorobę potrzebuję całodobowej opieki. Czuję, że po opuszczeniu Szpitala nie odnajdę się w społeczeństwie i znów trafię w złe towarzystwo.

Juliusz Niezaradny
(podpis)

Białystok, dnia 29 stycznia 2016 r.

Prezydent Miasta Białegostoku

Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie
w Białymstoku
ul. Malmeda 8
15-440 Białystok

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

w Białymstoku

ul. Mickiewicza 3
15-213 Białystok

Na podstawie art. 133 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) przekazuję odwołanie Juliusza Niezaradnego od decyzji Prezydenta Miasta Białegostoku z dnia 20 stycznia 2016 r. nr 13/2016 w sprawie odmowy skierowania do domu pomocy społecznej.

Odwołanie zostało wniesione w terminie. Po zapoznaniu się z treścią odwołania nie znaleziono podstaw do zastosowania art. 132 k.p.a.

W załączeniu akta administracyjne sprawy.

Z up. Prezydenta Miasta Białegostoku
Dyrektor
Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Białymstoku

mgr Jan Dobroduszny
(podpis)

Otrzymują:

1. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku (wraz z aktami sprawy),
2. a/a.

Do wiadomości: Juliusz Niezaradny.

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że przedmiotowe pismo zostało doręczone Juliuszowi Niezaradnemu w dniu 29 stycznia 2016 r.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Białymstoku**
ul. Mickiewicza 3
15-213 Białystok

Pan Juliusz Niezaradny
przebywający czasowo na obserwacji psychiatrycznej
w **Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku**
ul. Marii Skłodowskiej-Curie 24A
15-276 Białystok

DECYZJA nr 14/2016

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku w składzie:

Jan Kowalski (przewodniczący)

Anna Kwiatkowska (członek)

Krystyna Nowak (członek)

na podstawie art. 104 i art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), po rozpoznaniu odwołania Juliusza Niezaradnego od decyzji Prezydenta Miasta Białegostoku z dnia 20 stycznia 2016 r. nr 13/2016 w sprawie odmowy skierowania do domu pomocy społecznej,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 stycznia 2016 r., nr 13/2016, Prezydent Miasta Białegostoku odmówił skierowania Juliusza Niezaradnego do domu pomocy społecznej.

W uzasadnieniu tej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, że Juliusz Niezaradny pismem z dnia 8 stycznia 2016 r. zwrócił się do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Białymstoku z prośbą o skierowanie go do domu pomocy społecznej. Wyjaśnił, że ma 65 lat i jest osobą samotną. Od wielu lat choruje na schizofrenię, posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Do czerwca 2015 r. mieszkał razem z matką w wynajmowanym mieszkaniu, gdzie był na stałe zameldowany. Po śmierci matki na początku czerwca 2015 r. wyprowadził się stamtąd i od tego czasu nie ma własnego mieszkania. Początkowo korzystał z pomocy dawnych sąsiadów, którzy dawali mu drobne kwoty na jedzenie lub przyjmowali go na noc. Z czasem sąsiedzi przestali mu pomagać. Stał się osobą bezdomną. Wnioskodawca stwierdził, że kilka razy nocował w miejskiej noclegowni, ale z uwagi na wprowadzony tam zakaz spożywania alkoholu, przestał korzystać z tej pomocy. Latem śpi na ławkach w parku, a zimą szuka schronienia w kanałach ciepłowniczych lub w opuszczonych budynkach. Wnioskodawca wyjaśnił również, że w październiku 2015 r. został zatrzymany przez Policję w związku z wejściem i spędzeniem kilku nocy w domkach na terenie ogródków działkowych. Na wniosek prokuratora wnioskodawca został umieszczony na obserwacji psychiatrycznej w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku, gdzie obecnie przebywa. Wnioskodawca stwierdził, że potrzebuje pomocy ze strony miasta Białegostoku. Spędził w tym

mieście całe życie i chce w nim dalej godnie żyć. Podkreślił, że jest to jego pierwsza prośba o jakąkolwiek pomoc od miasta.

Uzasadniając odmowę skierowania wnioskodawcy do domu pomocy społecznej, organ pierwszej instancji stwierdził, że w okolicznościach faktycznych tej sprawy nie ma takiej możliwości, gdyż ubiegający się o to skierowanie przebywa na obserwacji psychiatrycznej w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku, zarządzanej prawomocnym postanowieniem Sądu. Z tego względu nie mają znaczenia przywoływane przez wnioskodawcę okoliczności związane z jego stanem zdrowia, sytuacją rodzinną i majątkową. Decyzja administracyjna nie może uchylać skutków prawomocnego postanowienia Sądu. Zdaniem organu pierwszej instancji, ewentualna decyzja o skierowaniu wnioskodawcy do domu pomocy społecznej byłaby decyzją niewykonalną, bowiem nie można jednocześnie przebywać na przymusowej obserwacji psychiatrycznej i być pensjonariuszem domu pomocy społecznej. Organ pierwszej instancji stwierdził również, że po zakończeniu przymusowej obserwacji psychiatrycznej wnioskodawca będzie mógł wystąpić z nowym wnioskiem o skierowanie go do domu pomocy społecznej, który zostanie rozpatrzony z uwzględnieniem jego sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej.

W odwołaniu od decyzji organu pierwszej instancji Juliusz Niezaradny wyraził swoje niezadowolenie z treści tej decyzji. Stwierdził, że decyzja ta jest krzywdząca i nielogiczna. Zdaniem strony, skoro organ nie kwestionuje tego, że od wielu lat choruje on na schizofrenię i wymaga całodobowej opieki, to nie powinien odmawiać skierowania go do domu pomocy społecznej. Składający odwołanie stwierdził, że woli przebywać w domu pomocy społecznej i tam być poddany obserwacji niż „gnić” w Szpitalu. Stwierdził ponadto, że wkrótce jego obserwacja psychiatryczna się skończy i będzie potrzebował schronienia i opieki medycznej. Jest osobą schorowaną i niezaradną, bez szans na znalezienie pracy i mieszkania. Z uwagi na swoją chorobę potrzebuje całodobowej opieki. Czuje, że po opuszczeniu Szpitala nie odnajdzie się w społeczeństwie i znów trafi w złe towarzystwo.

Po rozpoznaniu sprawy w drugiej instancji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku stwierdza, co następuje:

W pierwszym rzędzie należy stwierdzić, że zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.): „*Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości*”. W myśl art. 3 ust. 1 tej ustawy: „*Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka.*” Z treści przywołanych przepisów wynika ogólna zasada, że pomoc społeczna w jakiegokolwiek formie może być przyznana tylko wówczas, gdy osoba starająca się o taką pomoc nie jest w stanie, mimo własnych wysiłków, w żaden sposób prawidłowo funkcjonować bez takiej pomocy. Zasada ta znajduje potwierdzenie w treści art. 54 ust. 1 tej ustawy, który stanowił podstawę wydania w tej sprawie decyzji o odmowie skierowania Juliusza Niezaradnego do domu pomocy społecznej. Przepis ten stanowi: „*Osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, nie mogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej.*”

Z prawidłowo ustalonego w tej sprawie stanu faktycznego wynika, że Juliusz Niezaradny przebywa na obserwacji psychiatrycznej w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku. Podstawą umieszczenia strony na tej obserwacji są postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 grudnia 2015 r. i z dnia 12 stycznia 2016 r., sygn. akt XV K 1234/15. Okoliczność ta nie jest przez stronę kwestionowana. Słusznie zatem organ pierwszej instancji stwierdził, że wobec umieszczenia skarżącego w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku nie jest możliwe jednoczesne skierowanie go do domu pomocy społecznej. Taka decyzja byłaby niewykonalna. W pełni należy podzielić stanowisko organu pierwszej instancji, że decyzja administracyjna nie może uchylać skutków prawomocnego postanowienia Sądu. Choć skarżący woli przebywać w domu pomocy społecznej i tam być poddany obserwacji, niż - jak się wyraził - „gnić w Szpitalu”, to jednak organ administracji publicznej musi respektować prawomocne orzeczenia sądów. W okolicznościach faktycznych tej sprawy decyzja o skierowaniu strony do domu pomocy społecznej byłaby sprzeczna z prawomocnym orzeczeniem Sądu.

Odnosząc się do twierdzeń strony, że wkrótce jego obserwacja psychiatryczna się skończy i będzie on potrzebował schronienia i opieki medycznej oraz że po opuszczeniu Szpitala nie odnajdzie się w społeczeństwie i znów trafi w złe towarzystwo, należy stwierdzić, że organy pierwszej i drugiej instancji rozpoznają sprawę w oparciu o stan faktyczny i prawny obowiązujący w dniu orzekania. Zdarzenia przyszłe, na które powołuje się strona, nie mogą być brane pod uwagę, bowiem mają charakter zdarzeń niepewnych. Nie mogą one stanowić podstawy do orzekania o prawach lub obowiązkach strony postępowania administracyjnego. Dlatego zasadnie organ pierwszej instancji wskazał, że po zakończeniu przymusowej obserwacji psychiatrycznej wnioskodawca będzie mógł wystąpić z nowym wnioskiem o skierowanie go do domu pomocy społecznej, który zostanie rozpatrzony z uwzględnieniem jego sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. orzeczono o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku. Skarga powinna być wniesiona za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji stronie - art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.).

Anna Kwiatkowska
(podpis)

Jan Kowalski
(podpis)

Krzyszyna Nowak
(podpis)

Otrzymują:

1. Juliusz Niezaradny,
2. Prezydent Miasta Białegostoku – Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Białymstoku,
3. a/a.

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że decyzja została doręczona Juliuszowi Niezaradnemu w dniu 18 lutego 2016 r.